

[Erik Larsen]

Vi lægger i Venstre vægt på, at også opretnings- og vedligeholdelsesarbejder bliver omfattet af lovforslaget. Vi mener, det vil gøre det lettere at få sat projekter i gang, hvilket vi fra Venstres side meget gerne vil støtte. Vi håber på et hurtigt udvalgsarbejde.

Pelle Voigt (SF):

Lovforslaget om privat byfornyelse opnåede for kort tid siden, da det blev vedtaget, at blive udråbt som boligministerens fikse idé. Ikke i den forstand, at det så godt ud, men i den forstand, at det er en idé, der har sat sig fast. Og nu har den altså sat sig så fast, at den ikke kan komme videre.

Det har vist sig med al ønskelig tydelighed, at et forslag af denne art ganske enkelt ikke har nogen virkning overhovedet. Det, man forsøger med det foreliggende lovforslag, er at lappe på det og foretage ændringer først og fremmest med hensyn til lejerindflydelsen, så det måske trods alt alligevel kunne få en eller anden skadelig virkning. Men det vil stadig væk ikke skabe arbejdspladser.

Jeg var dybt fascineret af den konservative ordførers betragtninger heroppefra af filosofisk art om, hvordan man egentlig kan bremse absolut ingenting. Det er sådan noget, der kan få én til at ligge vågen om natten og spekulere. Jeg tror egentlig, vi er i den situation, at der både i Boligministeriet, i de såkaldte boligpolitiske forhandlinger, i Folketingets Boligudvalg og senest i aktiveringsforhandlingerne simpelt hen allerede er spildt for mange tanker og for meget talent på denne fikse idé, som ikke nogen sinde vil skabe en eneste arbejdsplads. Jeg husker boligministerens jublende begejstrede forklaring på, hvad meningen med forslaget var, ved andenbehandlingen den 15. juni 1992, hvor boligministeren sagde – og jeg citerer fra Folketingstidende 1991-92, spalte 10453:

»Det handler nemlig om, at ejere og lejere på frivillig basis tager hinanden i hånden og siger: Nu vil vi have de badeværelser, så nu går vi hen til kommunen og får det blå stempel, og så går vi i gang. En enkel og smidig proces.«

Men i forbindelse med det foreliggende forslag er der altså desværre ikke nogen, der har følt den ringeste anledning til så meget som at overveje at tage hinanden i hånden og gå til kommunen og få ordnet de pågældende badeværelser. Og det er af de indlysende grunde,

som vi gjorde rede for under forhandlingen dengang, nemlig at det ville medføre nogle huslejestigninger, som lejerne ganske simpelt ikke kan acceptere, selv om de gerne ville. Derfor synes jeg, at enden på debatten i dag må være, at man erkender, at dette her var et forsøg, der ligesom i det berømte ordsprog kan lignedes ved et dødfødt barn, der vokser op og løber ud i sandet.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg kan ikke forstå, at hr. Pelle Voigt og Socialdemokratiet bruger så meget krudt på at fortælle, at man er nødt til at afvise forslaget. Hvis forslaget er fuldstændig uden effekt, er det også helt ufarligt at vedtage det, men så er det selvfølgelig lidt ærgerligt, at Folketinget beskæftiger sig med at vedtage forslag, som kun bliver fremsat, fordi boligministeren har en fikse idé. Det kan jeg sådan set godt se, og det argument ville jeg da også gerne tage seriøst, men det andet kan jeg ikke ret godt tage seriøst.

Men jeg kan da være meget enig i de bekymringer, man nærer om beskæftigelseseffekten i forslaget. Fremskridtspartiet støtter det gerne, og jeg er enig med dem, der har sagt, at byggebranchen har det så hårdt, at alt positivt må og skal prøves, så der kan blive sat noget i gang. Men så vil jeg da godt komme med et par forslag:

Nogle undersøgelser for ganske nylig har jo vist, at der virkelig sker byfornyelse for private midler i de tilfælde, hvor en udlejningsejendom skifter status til enten en privat andelsboligforening eller en ejerlejlighedsforening. Det var jo muligt, at regeringen skulle overveje, om ikke man skulle lempe på de to steder, for her er man i hvert fald sikker på at beskæftigelseseffekten er reel.

Jeg kunne også godt tænke mig at dvæle en smule ved noget, der virker lidt underligt for mig. Vi har haft manglende beskæftigelse, siden vi vedtog loven, så hvorfor tror man, det vil give bedre beskæftigelse, fordi man ændrer reglerne fra kvalificeret flertal til almindeligt flertal blandt lejerne? Jeg mener ikke, det er det, som det drejer sig om. Men for Fremskridtspartiets skyld kan man såmænd gerne vedtage det. Det synes vi egentlig ville være en god idé, selv om vi ikke tror så meget på det, men vi gør det ud fra den betragtning, at hvis